

РЕШЕНИЕ

№ 10341

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенова, като разгледа дело номер **4725** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от К. К. Г., с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0374-000122/06.05.2024 г., издадена от полицейски инспектор в ОДМВР – П., РУ Червен бряг–В. Г. В., с която на основание чл. 171, т. 2, б. "А" от ЗДвП по отношение на К. К. В. е наложена ПАМ – временно спиране от движение на собствения му лек автомобил – Ф. Д. с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на неизправността.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е необоснована - отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК. Твърди се, че оспорвания административен акт е и материално незаконосъобразен, издаден без фактически и правни основания за приложение на разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП. В случая контролните органи не извършили измервания, поради което не можело да се приеме, че констатираното затъмнение на предните странични стъкла е под границите, определени в Правило 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН, а именно поне 70 % светлота пропускливост. Изтъква се противоречие с принципа за съразмерност, заложен в чл. 6, ал. 2 АПК. Моли заповедта да бъде отменена. Претендира разноска.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата, като моли да бъде отменена оспорената заповед за прилагане на ПАМ. Представя писмени бележки. Претендира разноска, за които

представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - полицейски инспектор в ОДМВР – П., РУ Червен бряг–В. Г. В.– в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.05.2024 г. около 15:07 ч. в [населено място] на [улица] до номер 6, полицейски инспектор към ОДМВР П., мл. контролър Л. В. при проверка на водач на МПС марка „Ф.“ модел „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] , К. Г. е установено, че управлява собствения си автомобил, като видимостта на предните странични стъкла е ограничена със самозалепващо черно фолио, което ограничава видимостта на водача към пътя.

Съставен е АУАН серия ГА № 1314315/06.05.2024 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0374-000122/06.05.2024 г.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0374-000122/06.05.2024 г. по чл. 171, т. 2, б. "а" от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор в ОДМВР – П., РУ Червен бряг–В. Г. В., на К. К. Г. за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение– лек автомобил марка „Ф.“, модел „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на нередността. Административният орган е мотивирал прилагането на оспорената ПАМ с обстоятелството, че Г. е извършил административно нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП – управлявал МПС, на което страничните стъкла са облепени с тъмно фолио, което ограничава видимостта на водача към пътя.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този

закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата. Във връзка с тази заповед е издадена Заповед рег.

№ 316з-2561/04.07.2022 г. за оправомощаване на длъжностни лица от ОДМВР- П. да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, т. 6 от ЗДвП.

Съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Оспорената заповед е необоснована - отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 от ЗАНН. По силата на чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

Видно от разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

В настоящият случай вменената за нарушена от Г. разпоредба на чл.105, ал. 1 от ЗДвП предвижда забрана за ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Съгласно чл. 105, ал. 3 намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 се допуска само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. Съгласно предписанието на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни; а според разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП, МПС е технически неизправно, когато има стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи. Поначало шофирането на техническо неизправно и неотговарящо на стандартите МПС създава непосредствена опасност за участниците в движението и съставлява основание по смисъла на чл. 171, т. 2, б. "а"

ЗДвП за налагане на ограничение на правото на собственика да го ползва по предназначение до отстраняване на неизправността.

В случая ЗППАМ е наложена поради ограничена видимост през предните странични стъкла на автомобила. В случая се сочи, че страничните стъкла на лекия автомобил са били облепени с тъмно фолио. АУАН серия ГА № 1314315/06.05.2024 г. е съставен за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, но видно от него същия не съдържа твърдения, че автомобилът, в който Г. е управлявал, да е бил технически неисправен, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

В тази връзка настоящия състав счита, че тълкуването на фактите, послужили като основание на административния орган да приложи ПАМ, налагат извода, че в случая те не описват нито една от хипотезите на чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП. Нито се твърди, а и не се доказва от ответника, личният автомобил на жалбоподателя е бил технически неисправен, или да е налице хипотеза, когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията на ППС е изменена без съответното разрешение, поради което липсва правно основание за приложението на разпоредбата на чл. 171, т. 2 б. а от ЗДвП.

На следващо място, настоящия състав следва да отбележи, че заповедта за налагане на принудителна административна мярка се налага с цел предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за отстраняване на вредните последици от тях, като в случая според съдът тази мярка е прекомерна за соченото нарушение, т. е. не е съобразена с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената заповед като материално незаконосъобразна и като несъответстваща на целта на закона, следва да бъде отменена.

При този изход на делото жалбоподателят има право на направените по делото разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото договор за възлагане на правна защита от 22.05.2024 г. (л. 73) и списък на разноските чл. 80 ГПК

(л. 75) и доказателства за тяхното заплащане, в общ размер на 1010 лв., от които 1000 лв. адвокатско възнаграждение и 10 лв. платена държавна такса. Искането за присъждане на такса в размер на 5 лв. за пускане в движение без преглед за техническа изправност на МПС е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0374-000122/06.05.2024 г., издадена от полицейски инспектор в ОДМВР – П., РУ Червен бряг–В. Г. В., с която на основание чл. 171, т. 2, б.“А“ от ЗДвП по отношение на К. К. В., ЕГН [ЕГН] е наложена ПАМ –временно спиране от движение на собствения му лек автомобил – марка „Ф.“ модел „Д.“с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на неизправността.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – П., да заплати на К. К. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес], сумата в размер от 1010 (хиляда и десет) лв., представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172, ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: